

Nro. 36.

A' FELS.R. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBÖL.

*Költ Bétsben, Péteken Octobernek 31-dik napján
1800-ik esztendőben.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

B é t s.

A' Császár és Felsege méltoztatott, nem csak régi őseitől vett Német országi, hanem Hazánk' nemességivel is tundöklő, és mind azért, mind pedig országunkban fekvő birtokaira nézve érdemes Hazánkiai közzé Izámlálandó M. Jenisch Bernáth Urat, a' belső Titkos Udvari Státus Cancelláriánn lévő valóságos Udvari Tanátsost, fontos érdemeit kegyesen tekintvén, a' maga tulajdon indulattyából, az ő Felsege minden örökös Tartományiban Bároi méltóságra kegyelmesen fel-emelni, és a' taksák' el-engedésével is hozzája viseltető kegyességét ki-mutatni.

Ő Cs. Királyi Felsege, Báró Vajai Vay László Úr ő Ngát, Cs. Királyi Kamarási méltósággal, kegyelmesen meg-ajándékozni méltoztatott,

N ■

Az *Eperjesi* Districtuális Táblának nagy érdemű Assessorát T. Lipotzi *Ketzer Sándor* Urat, Királyi Tenátsosi titulussal méltóztatott meg tiszeltetni ő Felsége.

Nagy Britannia.

A' Frantziák és Anglusok között ismét háborut jelentő állapot kezdett elő fordulni. Az Oktob. 10-dikénn indult *Londoni* levelek így festik-le ezen állapotot: —

„Úgy látszik, úgy mond, hogy a' további alkudozasoknak fundamentomául megkivántató tengerifegyvernyúgváshoz való reménség, elenyészett. A' Frantzia Bízatos *Ottó* polgár, az Első Consúlnak a' fegyvernyúgvást illető utolsó válfőszíját, a' mi Ministerjéinknek kezekhez szolgáltatatta. Olyak a' benne lévő fel-tételek, hogy, a'-mint erőssítik, nem lehet elfogadni. A' többek között, azt is kívánta a' Frantzia országlószék, hogy a' Bresti hajós sereget elégséges eledellel tölthesse-meg, és *Egyiptomba* segítséget küldhessen. Ez szerént nem látszik alkalmaságunk lenni a' *Lunevillei* Congressuson való megjelenésre, és elkezdett alkudozásaink úgy tartódhatnak, mintha félbe szakasztódtak volna. A' folyó hónap' 3-dikától fogva, bekességes posta hajó sem jött sem *Calaisból*, *Douvreshez*, sem innét nem ment oda. Gondólják, hogy a' mi országlószékünk egészfen közönségesse fogja nem soká tételni a' Frantzia országlószékkel a' tengeri fegyvernyúgvás iránt tolytatott levelezést. Úgy látszik, hogy *Máltha'* feladattatásának, és a' Frantzia's Amériikai Republikák között kötötett barátságos *Alkunak* híre, okozta légyen kiváltképpen, hogy mi a' fegyvernyúgvást a' tengerenn el nem fogadtuk.”

„*Gibraltártól* olyan tudósítás érkezett, hogy a' tengeri expedízióra kibotsáttatott hajós és fegyveres isportok, az *Abercrombie* és *Sir Pultney* vezérlések alatt, az első t. i. *Minorha* izi-

zetétől, a' másik pedig Ferról méllől, melynek öblében a' minapi nem szerentsés expeditziót tette volt, *Gibraltár*hoz meg-ékeztének, és magokat valamely fontos expeditzióra való czélozással, egyesítették.

„Még egy harmadik expeditzió is nem soká a' tengernek fogja vitórláit erefzteni, és ez is a' *Közép-tenger* felé vezzi útját. A' mi kezünkben lévén már most *Máltha*, égélz örövel fognak onnét ezen három tengeri hadi csoportjaink, *Egyiptom* ellen dolgozni.

A' *Londoni* Udvari Ujjság maga is úgy ír a' tengeri fegyvernyúgvástól, hogy, mint a' feljebb elő hozatott *Londoni* levélben említődött, ujj nehézségek adták légyén magokat elő, a' melyekre nézve nem lehetett égélzfzen végre ez a' tengererekenn való fegyvernyúgvás —

„Azonközben (így folytatja szavait a' *Londoni* Udv. Ujjság), semmi áldozatoknak meg tétélet nem fogja el-mulatni a' *Britannus* orzáglószék, tsak hogy a' több Hatalmasságokkal egyetértőlög a' békességes alkadozásokból hathatósan rézesülhessen. Tsakugyan még sem tselekszi azt soha, hogy egy olyan fegyverzüntetésben előre meg-egyezzék, a' mely a' *Britannus* tengeri erőnek még bizonyított hathatosságát, és vigyázó szemeskedését, meg gyengithetné, az ellenségnek meg-kötöztetett kezeit az ő kikötőhelyeiben feloldozhatná, 's ötet abba az állapotba helyeztethetné, hogy azonczélozássait, a' melyek az ő kikötőhelyeinek a' mi hajós seregeinktől való bé-zárattatások által, böltsőjökben meg folytatnak, végre' hajthassa. Azonban, minthogy *Máltha* szigetén *Lavalette* vára már *Capituláció* által, a' *Britannus* seregek' kezére jutott, ujj réménség lehet, hogy a' *Frantzia* orzáglószék, a' mely a' tengeri fegyvernyúgvásnak főbb feltételvé helyhezette vala egyebek között azt is, hogy ezen *Lavalette* várába eleséget izállithasson-bé, már most úgy fog több más féle akadályokat is tekinteni, mint el-enyélzettek.

Szó vagyon az ujjabb *Anglus* levelekben arról is, hogy, ha a' tengeri fegyvernyúgvas meg készülhetne, *Anglia*' részéről; ha nem *Lord Grenville*, tehát *Lord Whitworth*, a' ki az *Anglia* és *Dánia* között való minapi alkudozásokat tolytatta, fogna a' *Lunevillei Congressus*ra jöni.

Arról az *Anglus* hajós és fegyveres seregről, a' melyről a' fennebbi *Londini* levélben az olvastatik, hogy *Gibráltárnál* a' *Lord Pultney*' tsoportjával magát öfzlze tsatólta légyen, úgy irnak más *Londini* levelek, hogy útját nagy sebességgel *Egyiptom* felé vévén, már *Siciliu'* táján jár.

Kevéssel ez előtt 12 hajókat terheltek meg az *Anglus* hajósok igen erőssen kövel, és 6 kisdéd fegyveres hajókat rendelvén melléjek, elveztek véllek a' tengerre, olyan czélozással, hogy a' *Hetsetsluisi* Hollándus kikötőhelynek szája' elibe érkezvén, ott a' kövel terhelt 12 hajókat el-sűjjezfűzék, s ily módon a' kikötőhelybe való ki-sbé járósnak útját ketté vágják. Hanem, még minekelötte oda elérkezhettenek volna, olyan kemény szélvész találta őket, hogy a' hajósok a' terhelt hajókat magokra hagyni, és a' 6 más hajókonn az *Anglus* partokhoz vízfűzá tórní kente-lenítetttenek. A' 12 terhes hajók közzül pedig a' szélvésznek el-tsenedesedése után tsak egyre találhattanak réá, a' melyet már az *Angliai* partok mellé vízfűzá is vezettek: a' többek pedig kétség kívül imitt-amott el-sűjjezettek.

A' *Lord Nelson*' és *Sir William Hamilton*' bá-gázsiái már meg-érkeztenek *Angliába*. A' *Hamilton*' portékái között nevezetesen, 32 ládák *Olofz* orfzági réziségekkel és ritkaságokkal vannak tele.

A' *Jó-reménség*' fokához egy igen gazdag kereskedő hajót vezettene-k-bé mint gyanust az *Anglus* hajók, a' melynek terhe az egyéb portékákon kívül 100 vár-vívó ágyukból állott. A' hajó *Dánus* zászló alatt evezett.

Chinából egyebek között sok vég Nankinget is hozott az az Anglus kereskedő hajós sereg, a mely a' maga onnét való vizszá indulásakór, mint közelébről irtuk, nem kevésbé meg haragította a' Chinaiakat.

Frantzia Ország.

Oktober 1-ső napján egy kitsiny házi viasságot és vendégséget adott a' Második Consúl *Cambaceres*, annak emlekezetére, hogy az Első Consúl *Bonaparte* ez ez előtt éppen ez-tendővel érkezett vizszá Egyiptomból Frantzia országba.

Az Első Consúl a' *Spanyol Királyné'* számára, az *Andalusiai* paripákért való költsönös ajándékban, egy olyan öltöző ruhát készített, a mely valami fél millió Liyrákba fog fel-kerülni.

A' közéleti *Moniteur* is ki-hírdette már azoknak a' 3 Frantzia Fregátoknak a' Izeréntsétlenségét, a' mely azokat, Déli Amérikanak partjai mellett érte. Mi ezt a' történetet hofszason le-irtuk nem régen; most tehát tsak azt jegyezzük még meg itten felölle, a' mi a' *Muniteur'* előadásában nevezetes, u. m. azt a' bánkodó hangot, a' mellyel ő, a' Frantzia Respublika' hajós seregeinek sok vers béli Izeréntsétlenségeit ki-fejezi: — „A' Frantzia tengeri örök Izeréntsétlenség epochája (idő határja), úgy mond, a' melyben 7. ez-tendőknek le-folytok alatt, a' mi hadi hajós seregeinket, a' mint csoportonként és szakaszonként a' tengernek ez vagy amaz részeire kiveztenek, egyik tsapás a' másik után érte, még nem rekesztődött-bé. Valamizo hónapoknak előtte három Fregátjaink a' *Rocheforti* kikötőhelyből ki-evezvén, minekutánna az ellenségnek sok kárt tettek, a' *Guineai* partokon majd minden Anglus kereskedő szállásokat el-rontottak, 's a' *Braziliai* partok körül folyó Anglus és Portugallus kereskedést meg-gátolták volna, végezetre ezeket is, mikór már meg-rakodva zsákmányaikkal ép-

pen vizszá akartanak volna indulni, a' *Plata* folyó viznek torkánál, 6 Anglus nagy hajók megtámolták, 's kettejét ezeknek is el fogták, &c.

Ugyan ez a' Párisi officialis Ujjság-levél, ilyen szavakkal ír az Oktob. 9 dikéon ki-tudatott öf-sze-esküvésről: —

„Valamikor tsak még eddig az országlofzék, vagy valamely hadi munkának ujjantoni el-kezdésihez, vagy pedig békességes alkudozásokhoz készült, és a' maga tzelezásainak a' mesterkedő vakmerő bátor emberek előtt való el titkolását szükségesnek lenni tartotta, mindenkör kesdettek a' Jákobinusok e' féle öf-sze esküvéseket: úgy látszik azonközben, hogy ezen embereket, és a' kává házakban sokadozó külömben is békételen Klubistákat, semmi is oly erőssen nem bofzantja, mint az, hogy az Élő Consúl telyességgel meg nem akar szünni attól az iparkodástól, hogy az Emigránsoknak szeréntsétlen' állapotjokat a' lehetőségig könnyebbé tehesse, a' mint is hogy minden erre vezérő útakról és módokról, a' mellette lévő Státus-Tanátsosoktól értekezni, meg nem szünnik.

Úgy itélnék némelyek, hogy az Emigránsok' laistromába irattatva lévő 140 ezer személyek' közzül tsak valami 4 vagy 5 ezeren ha fognak leg feljebb lenni olyanok, a' kik onnét ki nem törölnének, következés képpen a' kik az országba vizszá nem botsáttatnak. — Mások ellenben úgy vélekednek, hogy nem igen lehet ezek közzül sokaknak az ö vizszá-botsáttatódásokonn is örvendeni. Sokan vagynak *Párisban* olyan emigránsok, a' kiknek kedvetlen állapotjokról a' többekére is következést lehet ki hozni. Ök *Párisba* vizszá mentenek, és úgy látszik külső képpen, hogy nintsen egyéb tereh rajtok, tsak, hogy a' Politzia vigyázatja alatt vagynak: hanem, leg jobban érzik a' dólgot az ö barátjaik (így szoll a' tudósító), a' kik öket eleinten jó szívvel látták, és, mint szeréntsétleneknek örömet adtak. De, a'

mi sok, tsak sok; végezetre barátjaik is réájok úntak: azonközben, sem az Emigráns laistromból ki nem töröltettek sokak mind ez ideig, hogy a' Politziai vigyázat alól fel-fzabadúlván, valahová el-mehetnének; vagy ha talám némelyek időre ki töröltetnek is a' laistromból, kérdés, hogy javaikból kapnak e' valamit visszjá? Némelyek már annyira meg keseredtek közzülök, hogy passusért folyamodtak a' Politziai Ministerhez, hadd mehessenek ismét külső országokra: de azt sem nyertek; 's-másuva se mozdúlhatnak. Egy szóval, ezeket igen kedvetlen állopotra juttatta, nagy részint a' terroristai, vagy Roberespieri időpont, közönséges vélekedés lévén az, hogy az akkór uralkodott nagy félelem, ártatlan emigránsokat is sokat tsinált, igen szánokozásra méltókat.

Nem lehet ugyan kétségbe hozni azt telyességel, hogy az Első Consúl, igazi indulattal ne kívánna ezeknek állapotjokonn könnyebbíteni: de más felől minden tudja, hogy a' Constitutzió az Emigránsok' dolgában is bizonyos határt szabott elejibe; azt is minden szemlélheti az itt feljebb elő hozatott officialis Ujjság-levélnék szavaiból, hogy mely sok és mely veszedelmes ellenzői légyenek néki az Emigránsokhoz viseltető kedvezésnek és mérséklettségnek útjában. Emlékezhetnek olvasóink a' tavaszi Ujjságainkból arra, hogy az Első Consúlt, az ő *Olofz* országban való léte alatt, még a' Meg-tartó Tanátsbéli akkori Préses *Sieyes* is meg intette vólt az Emigránsokhoz viseltető vigyázóbb kedvezés felől, ne hogy el találjon jöni az idő, a' midön ne lehessen módja a' nékiek való további kedvezésre. — Mi annak idejében, mind a' *Sieyes* intő levelét, mind az Első Consúl válaszfizát ki adtuk vólt. — Azt mutatják a' következesek, hogy nem vólt a' *Sieyes*' intése fundamentom nélkül való.

Azok az 5 Státus Tanátsosok, a' kikre ezen Emigránsok' állapotjának meg-fontolását bizta vólt az országlólték, hogy t. i. kiket, és mi mó-

don, 's mitsoda fel-tételek alatt lehetne a' ki-vándórlottak' laistromából ki-törlni, már bé adták ezen munkájokat a' Consulokhoz, a' mely is summáson abba határozódik, hogy az afzfony-személyeket, a' gyermekeket, 's a' vén embereket, minden külömbség nélkül ki kellessék a' laistromból törlni: a' jofzág' dolgára nézve ellenben, az javasoltatik, hogy egy Emigránsnak is ne lehessen 10 esztendőknék le folyta alatt, az ő ki-törlődésének napjától számlálva, jofzágot vásárolni.

A' Meg-tartó Tanátsnak és a' Státus-Tanátsnak tagjai, Oktob. 14-dikénn reggel, midön az Első Consúl a' maga falusi jofzágából *Mal-maisonból* bé érkezett, látogatására menvén, meg illetöde való nyilatkoztatást tettenek néki az iránt, hogy mely kedvetlen fel-indulással esett légyen nékiek értékre azoknak a' gonofz embereknek ellene intéztetett és előre való meg-gondolással forralt bünös fel-tett céljok, a' kik az Opéránn el fogattattanak, &c.

Páris, Oktob. 17-dikénn:

Tegnap a' Tribunátus' tajai is meg-jelenének az országlószék' házában, a' hól Státus-Tanátsos *Benezech* és a' Justic - Minister által az Első Consúl Kabinetjába bé-vezettetvén, ott találták öfzfe gyülekezve a' többi Ministereket, a' Státus Tanátsosokat, és a' Consuláris Gárdának, 's a' Párisi örzö seregnek tisztjeiket. A' Tribunátus' Préseste *Crassous* lévén a' szószolló, ilyen formálog befzéllett: —

„Hazafi Első Consúl! Egyen-egyen mindenkünk méjj boszfzankodással értettük, hogy mi némü öfze-esküvés jött légyen világosságra, és hogy az, egyenesen a' te személyed ellen vélt légyen forraltatva. Hogy mi egyenként nem jöttünk azonnal hozzád fel-indulásunknak ki-nyilatkoztatására, azért történt, hogy a' köz jóra nézve hatásabb eszköznek gondóltuk, hogy az egész Tribunátus egytizersmind öntse-ki a' maga fel-for-

rott érzékenységet. A' Respublika' első Magistratuális személyének életét ki óltani igyekezni, annyi, mint minden jó Frantziát, 's magát a' Respublikát is, veszedelembe helyheztenni. Tedd le ez úttal természeti engedelmes szivüségedet; mivelhogy a' közönséget illető bűnnek, nemzet-bántó bűnnek, meg büntettetése forog fenn. Ne kívánd magad, magad-előtt titkólni Első Consúl, azt, hogy mi közöttünk már, sok féle öfzsze-esküvések, sok izben, és sok féle szín alatt történtenek, a' melyek sem meg-visgáltatás alá nem vétettetvén, sem meg nem ítéltetvén, ilyen módon hazánkfiainak nagy része a' veszedelmes nem-hivésnek lett áldozatjává; eljött az ideje, hogy ennek véget vessünk. Egy oly igasságos, oly bölts Igazgatószék, mint a' melynek te a' feje vagy, tsak a' valóságos és nagy fontosságú öfzsze esküvésekről szokott ugyan hirdést tétetni: hanem, mikór a' dolog már egyszer ki-nyilatkozott, kötelességében áll, hogy a' bűnösöket minden közönséges módok és leg szorossabb törvények szerént, üldöztesse, &c.

Az Első Consúl eképpen felelt: — Közönmöm a' Tribunátusnak ezen hozzám viseltető indulatját. En nem voltam valóságos veszedelemben. Azok a' 7 vagy 8 szerentsétlenek, nem bírtak bűnös fel-tett céljoknak végre halytására elégséges tehetséggel. Nem említvén a' theátronn jelen lévő minden hazafiaknak segedelmét, ezen kívül még ennek a' derék' Consularis Gárda-seregnak is véllem volt egy strátza-tsopórtja (*pikétje*), a' melynek tsak a' tekintetét sem állhatták volna ki azok a' szánakozásra méltók. A' Politzia is, még nagyobb vigyázattal volt. Ezeknek a' körülállásoknak elő hozására, azért botsátkozok-ki, minthogy talám szükséges tudni Frantzia országnak, azt, hogy az ő Első Magistratuális emberének élete, semmi féle körülállások között nem tétetődhetik ki a' veszedelemnek. Ő mindenben el jár, a' mit a' nem-

zet réá bizott. Ha valaha úgy kívánná a' Végzés, hogy ő a' nemzetnek bizodalját el veszténé: már akkor azt az életet sem betsülné tovább, a' mely a' Frantziáknak boldogságát többé elő nem mozdíthatná."

Az után a' Párisban lévő minden Generálisok és egyéb fő tisztek is megjelentek az Első Consúlnál, arról tévén ötet bizonyossá, hogy mely erőssen fel indultak legyen ők minyájan, mikor értésekre esett, hogy az ő élete ilty méltatlan veszedelemnek vólt legyen ki-tétetve.— Az Első Consúl ezeknek is tsak azt a' feleletet vizszouozta, hogy az ő élete nem forgott valóságos veszedelemben, mivel hogy Gárda strázsák vóltanak az operánn véle, és a' Politzai, még nagyobb vigyázással vólt minden mozgásokra.

Oktob. 16. dikánn a' harmadik Consúl *Lebrun* adott valami 90 személyekre terített asztalnál való vendégséget, annak emlekezetére, hogy az Első Consúl éppen elzúttával az előtt érkezett Egyiptomból Párisba vizitza.

Magyar Ország.

Győr, 22. Oktob. —

Kedves Magyar Kurirrom!

Mostan ditsösségessen Uralkodó Kegyes Királyunk ez Ujjabbi Insurrectió eránt, a' többek között ezen 4 Megyéhez is meg küldött Kegyelmes Parantsolattyának mennél elébb, 's nagyobb készséggel lehető tellyesítésére nézze, a' közéletbb múlt Sz. Mihály Havának 22. dik napján Nagy Méltóságú Gróf Vazsonkeői *Zichy Károly* Kegyelmes Fő Ispány' Urunk O Excellentziájának elől ülése, és bölts kormányozása alatt a' F. Karoknak és Rendeknek Köz Gyülése tartattatvan, abban, hogy ezen! N. Vármege a' reája esett 145 fejbül álló) lovas, és 320 gyalog vitezlő se- reget minden meg kívántató kézülettel együt

a' leg jobb, és illendőbb formában e' most folyó Mindszent Havának 20 dik napjára minden további hátramaradás nélkül fel készítse, és ki állítsa, meg határozottat, 's egyszersmind ezen egész terhes dolognak minél könnyebben, rendezebben, és jobban lehető eszközlése, és végre hajtása, mind ő Excellenziajának, mind a' T. Státusokknk egyenlő akarattyokkal, és kívánságokkal érdemes V. Ispányunknak T. *Gyürgyi Pál* Urnak számos elztendőök ólta tapasztalt hasznos intézéseire, szorgalmatosságára, és bölts rendelkezésre biztatott. Meg is mutatta a' tllált V. Ispány Úr mit tehet egy serény, és szemes Élőljárónak, 's jó Hazafinak a' közjóért való szives törekedése, mellyel a' Publicumnak benne vetett erőss bizodalmának nem tsak minden részben vóltaképpen meg felelt; hanem azt magának továbbra is egészlen, 's egy átallyában meg nyerte, midön az egész Megyónek álmétkodására, 's egyszersmind ki magyarázhatatlan öröme az egész N. Insurgens Vitézlő sereget, a' lovássagot ugyan Assessor Kelecsényi *Fejérputaky László*, a' gyalogságot pedig Sz. *Miklósi*, és *Ovári Pongrácz Mihály* Urak, mint Kapitányok vezérlések alatt, a' ki rendelt napra dél előtti 10 orára forma ruhába szép rendel, és egész parádába, fegyverrel, 's minden készülettel együtt a' piacra a' Jesuiták Temploma eleibe ki állította, a' hová maga többször említett V. Ispány Úr is dífzes Magyar ruhában ló háton a' Zászloknak által adására meg-jelenvén, minékutánna a' Vitézlő Seregnek Zászlói Györi Nagy Praepost, és Fininiai fel szentelt Püspök *Hodosi Pierer József* Úr ő Nagysága által a' most jelentett Templomban meg szenteltettek, 's a' Vitézlő Sereg kint a' Templom előtt tölle fel szóval Püspöki áldást nyert vólna, tisztelt V. Ispányunk az egész Front előtt a' N. Megyének számos érdemes tagjaitól, és az öszve todúlt számtalan sokaságtúl mindenfelől környül vételve lévén, illy fontos, szivre

ható, és szívet buzdító beszédet intézett a' Vitézlő Sereghez:

„Vitéz Atyámfai!

„Ismét elől fordúlt az az idő, a' melyben jó Királyunknak édes Hazánknek, és minden Vagyonunknak oltalmára fegyverbe öltöztvén az Mars Istennek áldoznunk kelletik. A' mi törvényes Királyunk Megyénkhez is küldött Kegyelmes Levelében nyilván meg vallja azt, hogy az 1707-dik Esztendőbeli Insurrectió a' Campo Formidói Békesség kötésben nagy eszköz volt légyen; de mivel az ellenség abban az békességben foglalt kötéseit meg nem tartotta, számos seregeket gyűjtvén, Királyunknak táborait minden felől meg támotta, kéntelenített a' mi F. Királyunk másodszor is benünket fegyver fogásra fel serkenteni, abba helyheztetvén tellyes bizodalmat, hogy most is azon Frigyet szegő, Hazánk 's Királyunk ellen agyarkadó ellenséget ditsösséges békessegnek kötésére minden bizonynal kényszeríteni fogjuk.

„Ezt reményli, és pedig méltán reményli Felséges Urunk. Lám a' Magyar Nemzetnek Vitézi tselekedetei, mellyekkel magát sok Századoktól fogva e' máj napiglan meg különböztette, nem csak hazánkban, hanem a' Földnek egész kerektségén ismételtessek. Hét Száz Negyven egy esztendőig az Insurrectionalis Fegyver oltalmazta Királyainkat, és hajdani Atyáinknak törvényes szabadságait; ez mettzette fel idegen Nemzeteknél az halhatatlanságnak Tábláira amaz 1741-dik esztendőben kezdődött Háboruban a' Frantziákon Baváriában vett ditső győzödelmet, ez erőssite meg a' nagy emlékezetü Mária Theresiának Királyi székít.

„Által adtam már tinéktek Vitéz Atyánkfiak! ezen Nemes Megyének fel szentelt Zászlóit, nem kételkedvén, hogy ditső Eleinknek híres diadalmait, az édes Hazához vonzó szeretetet!, és a' törvényessen Uralkodó Fejedelemhez való hivséget sze-

meitek előtt tartván, az ellenségnek meg támadásai ellen oly készséggel, oly bátorsággal 's oly erővel fogtok harczolni, Hazánkat, 's Királyunkat úgy védelmezni, hogy titeket az egész világ méltán a' régi Vitéz atyáink' Unokáinak nevezhessen. Valamikor ezekre a' Zászlókra tekinteni fogtok, emlékezzetek meg, hogy Atyáitok, Rokonyaitok, és minden Vagyontok a' végső vezedelemben tölletek várják hathatós oltalmakat.

„Közelget az ellenség a' Német Birodalomnak rablásából édes Hazánk felé, ha titeket F. Királyunkhoz, és édes Hazánkhoz való szeretet, és hiveség, a' Magyar Nemzethez illő bátorság, 's Eleiteknek vitézsége nem lelkesített, vérrel, és undoksággal meg fértéztetett Megyébe fogtok visszafutni, a' nyájas ölelés helyett idegen nemzettel lesz siralmas rabi maradáistok; ellemben akkor léfzen diúsőséges a' visszafutás, ha a' kevély ellenséget meg alázzátok, és a' világ előtt meg bizonyítjátok, hogy a' Magyar csak addig nem Vitéz, míg Királyaért, és Hazájáért Fegyverhez nem kap. Lobogó Zászlóitok eleibe fogunk menni, és Borostyán Koszorúkkal fogunk néktek háládatos áldozatokat tenni.

„Azomban mi, a' kik tölletek hátra maradunk, bizonyossokká teszünk benneteket arról Vitéz Atyánkfiai! hogy inkább utolsó tsepp vértökön ontjuk, mint sem Királyi, és Nemzeti Jussainkat fel forgattatni, és magunkat idegen iga alá vettetni engedjük.

„Ellyen a' Király Második Ferentz!

Vivat! Vivat! Vivat!

Melly meg lévén, mind a' Vitézlő Sereg, mind a' számtalan sokaság a' szivbeli méltó örömtől fel gerjesztetvén Kegyes jó Királyunknak háromszor vivatot kiáltott, 's ezzel az egész Insurrectionalis Sereg szép rendel, és muzsika szóval, 's lobogó zászlóval a' maga Quartélyára haza indult, kit a' tisztelt V. Ispány Úr is (semmi faráttságának nem kedvezvén) többek.

kel együtt egész odáig lőháton el-késért. — Meg kell vallanom, hogy azon jó intézetet, készséget, és szép rend tartást, melly szerezént ezen N. Megyének Vitézlő Serege, illy hamar illy díszesen, és illy jó móddal ki állittatott, Kegyelmes Fő Ispányunknak bölts kormányozása után, egyedül érdemes V. Ispányunk fáradhatatlan szorgalmatosságának tulajdonithatjuk, a' ki minden törekedéseit arra intézte, hogy Királyának, Hazájának, 's a' Megyének e' részben is mennél előbb eleget tehessen, 's minél jobban hatználhasson. —

Kedves Nádor Ispányunk Ő Királyi Fő Hertzegsége szerezemes Parjával együtt, Kegyelmes Fő Ispányunknak, 's több Mágmásoknak késérések között ma dél utánni 2 orakor ide Győrbe meg érkezvén, tiszteletekre az egész Insurrectionalis Vitézlő Sereg tsinossan, és egész paradába ki rukkolt, mellyet is, ő Királyi Fő Hertzegségek kegyessen meg izemlelni meltoztattak, 's ezen való szives örömöket nyilvánsgos jelekkel is ki mutattak; sőt Kegyes Nádor Ispányunk mind a' vitézlő sereget szép maga viseleséért, és díszessen lett fel készüléséért, mind érdemes V. Ispányunkat a' jó rendelésért, 's a' Vitézlő Seregnek illy gyorsan, és szép modgyával lett fel állittatasában tett igaz hazafi szives fáradozásáért, különösen meg ditsérte.

Poson.

Nádorispányunk ő Királyi Fő Hertzegsége, a' Fel kelő Magyar N. sereg' meg-járásában foglalatoskodván, Oktob. 20 dikánn Komáromba érkezett, a' hová ekkorra kedves hitvesse a' Császári Hertzeg Alszony is Budáról fel-érkezvén, öszfe találkoztak. Innét együtt 22-dikben Győrbe érkeztenek, és az itten lévő N. Vármegye béli Felkölt sereget 's-annak fegyverben való gyakorlottságát a' Palatinus ő Foh. gsege meg-izemlelte, ki is 23-dikban Gr. Kotonis hamaras Urral, Papa, tele a' N. Vezprem Vármegyei

Felköhök' seregének meg-nézésére folytatván útját, estvére Szombathelyre érkezett, a' hól a' Vas Vármegyei Fel-költ sereget méltoztatott kegyelmesen meg szemlélni. Ugyantsak 23-dikbann indult el a' Császári Hertzeg Aszfzony is Győrööl Sopron felé, a' mely útjában az nap' Sz. Mikloson a' Zichi Grófi Kastélyban fölöstökömözött, azon éjjel M. Óváronn hált, másnap délre Eszterházára, estvére pedig Sopronba szereintsésen meg-érkezett, a' hól hedves hitvessével ismét öfzfe találkozott. — Ottan nagy ceremoniával való Zászló szentelés tartatott 25 dikbenn, melynek alkalmatosságával izületett Erdödy Grófné Pejacsevics Grófné ö Nga, a' Fel-kele sereg bélieket minyjákat egy egy napi zsóldal kegyesen meg ajándékozta, és a' jelen lévő tiszteket, valamint a' katonákat úgy a' polgáriakat, gazdagon meg-vendégelte, a' kik Hazánknak Fel-séges Attyaikért és Anyaikért, a' F. Austriai Házért, örömmel ittanak. — Fegyvertármester B. Alvinczi is, Sopronba a' Fő hadi szállásra, már meg érkezett.

Erdély Ország.

„Nagy-Enyed. Oktob. 17-dik napján A' mi N. Enyeai legszebb virágjábann ékeskedő 's kü-lömbféle rángu Tapokkal tellyes Collegiumunk, ki-botsátá kibeléből Tanuló seregünknak díszét, Mélt. R. Sz. B. Gróf Teleki Imre Urfi Ö Nagyságot, a' kinek igen kedves maga viseletét, szelidségét minden erköltsi virtusait, és Tudományokban való szorgalmatosságát 's előmenetelét, valamint minden tanuló társai, úgy Tanítóji is örömmel tsudálták.

Ezen Izeretetre méltó Urfi, szorgalmatos tanulásának világos példáját adá, a' folyó esztendőbenn Septembernek 20 dik napján, a' midőn

nagy érdemü Tinitőjától 's nevelőjétől *Konrert János* Urtól a' próbának helyére elé-vezettetvén, minekutánna ez, egy-néhány kérdéseket tett volna eleibe, a' Professor Uraknak által ajánlotta, a' közönséges meg próbáltatás véget; és a' Philosophiának minden nemeiből annak Historiájával együtt, a' Jurisprudentiának minden részeiből, a' Jus Canonicumon kívül, a' közönséges, és Hazai Historiákból, a' Sublimior Mathesisből, és az egész Physicából eleibe tett kérdéseket, oly ditséretessen felelt, a' mint egy igen szorgalmatos, éles elméjü, és magát egészszén a' tanulásnak szentelt Ifiútól várni lehet: ditséretes próbáját annak utánna egy deák Oratióval rekesztette-bé, melyben a' Tudományoknak hasznos voltát fontossann elő-adta, és Tiszteletes Tanítóitól, úgymint a' egész tanuló Ifiúságtól el-bútsuzott. Mind ezek utánn végre a' Rector egy olyan érzékeny Deák beszéddel botsátotta el ezen Mélt. Uri Ifiat, mellynél sem magának egy Ifiúnak, sem Tanuló-társainak hasznokra szebbet nem mondhatna — " *Emensus es studium litterarium biennii spatio inclusum; breve illud quidem, si tempore, at longum satis si laborum exantlatorum utilitate et profectibus metiamur — — — Utinam quod apud nos erexisti pietatis, diligentiae, et virtutis monumentum, in exemplum eat, et studium virtutis in animum civium nostrorum accendat 's. a. i.* Ezen néhány szókat tarthattam-meg: sajnálom, hogy egészszén ke nem irhatom. Boldog Haza! mely fő rángu Ifiaid között, ilyeket szemlélhetsz. Szereptsés oskola! mely Hazádnak Olzlopaivá illy jó reménységü ifiakat nevelhetsz. Nagy érdemü Tanító! a' ki ezen Méltóságos ifiúnak gyermek-ségétől fogva vezérlője voltál, a' köz jónak el-lensége az, a' ki tölled a' tartozó tilzetelet meg-tagadja." —